

[Poulsgaard.]

for tiden er knap hundrede unge, der får socialhjælp, fordi de ikke har mulighed for at få arbejde, mens der samtidig er fare for, at mange udearbejdende må kvitte deres job, fordi de ikke kan få en ung pige i huset?«

(Spm. nr. 724).

Begrundelse.

Ålborg Stiftstidende skriver den 2. august d. å., at flere ægtepar trods gentagne annoncer ikke khar kunnet få medhjælp til husligt arbejde og derfor må overveje, om en af ægtefællerne må holde op med at arbejde ude. Det drejer sig ifølge Ålborg Stiftstidende især om lærerægtepar.

Fuldmægtig Jørgen Rasmussen, socialkontoret i Ålborg, oplyser, at indtil videre vil unge, der søger socialhjælp, ikke blive anvist husligt arbejde.

Det er spørgerens opfattelse, at det er en fuldstændig vanvittig situation, og jeg håber, ministeren vil tage skridt til at få disse forhold ændret.

Arbejdsminister Erling Dinesens svar (13/8 76):

Det er af socialministeriet oplyst, at hjælp efter bistandslovens § 37 bl. a. forudsætter, at ansøgeren og en eventuel ægtefælle har godtgjort, at de har udnyttet deres arbejdsmuligheder. Dette kan bl. a. anses for at være tilfældet, når det er attesteret af arbejdsformidlingen, at der ikke kan anvises pågældende arbejde.

Det er endvidere af arbejdsdirektoratet oplyst, at der for tiden ved arbejdsformidlingen i Ålborg er tilmeldt 273 enlige kvinder i alderen 18–25 år som arbejdssøgende henvist fra socialforvaltningen.

Arbejdsformidlingen i Ålborg har i dag kun tilmeldt 2 ledige pladser for unge piger i huset, begge til en løn af 900 kr. om måneden + kost i arbejdstiden.

Stillinger af denne art er formentlig mest passende for unge under 18 år; det er for arbejdsministeriet oplyst, at også de tilmeldte arbejdssøgende over denne alder af AF-kontoret bliver gjort opmærksom på de omhandlede stillinger.

Af Dohrmann (FP) til statsministeren (6/8 76):

»Er det korrekt opfattet, at statsministeren nu – i modsætning til, hvad ministeren sagde i

sin åbningstale den 7. oktober 1975 – ikke mener, at loven om kernekraftværker skal gennemføres i næste samling, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse, hvornår spørgsmålet om kernekraftværker efter ministerens mening er modent til afgørelse?«

(Spm. nr. 725).

Begrundelse.

Det har hidtil været en almindelig opfattelse, at regeringen stræbte efter at få loven om kernekraftværker vedtaget i næste samling. Ganske vist er der konstateret en del uro i den socialdemokratiske gruppe om dette spørgsmål, men da regeringen erfaringsmæssigt plejer at få sin vilje, er dette ikke blevet tillagt større vægt.

Det er derfor med undren, man må konstatere, at statsministeren – ifølge bladet »Metal« – nu udtaler, at loven ikke skal hastes igennem. Selvfølgelig skal love ikke hastes igennem, derpå har vi for mange dårlige eksempler, men hvorledes kan ministeren i sin åbningstale mene, at sagen er klar til afgørelse, for så kort tid efter at mene det modsatte?

Ikke mindst af hensyn til offentligheden og de mennesker, som skal planlægge vort fremtidige energiforbrug, anmodes ministeren om grundigt at belyse regeringens hensigter.

Statsminister Anker Jørgensens svar (13/8 76):

Efter at dette spørgsmål er stillet, har regeringen, som det vil være bekendt, tilkendegivet, at den ikke anser spørgsmålet om anvendelse af kernekraft modent til afgørelse nu.

Det kan ikke på nuværende tidspunkt oplyses, hvornår en afgørelse vil kunne træffes. Om baggrunden herfor henviser jeg til handelsministerens brev af 10. august 1976 til folketingets energipolitiske udvalg.

Af Erlendsson (FP) til indenrigsministeren (6/8 76):

»Ministeren bedes oplyse, om sundhedsstyrelsen efter ministerens opfattelse har beføjelser til administrativt at overføre de sygdomsforebyggende undersøgelser af svangre kvinder fra familielægen (den praktiserende læge) til sygehusvæsenet, samt i bekræftende fald, om ministeren har planer om en sådan omlægning af den forebyggende svangreforsorg?«

(Spm. nr. 726).